

ŠKOLNÍK

školní rok
2008-2009

9 - 12

Z P R A V O D A J Z Á K L A D N Í Š K O L Y V C H R A S T A V Ě

HARMONIZAČNÍ DNY

Letos poprvé jsme se ve dnech 10. - 12. září 2008 zúčastnili harmonizačních dnů. Ve středu ráno odjeli žáci 6. tříd se čtyřmi učiteli do Českého ráje. Tato akce měla umožnit žákům lépe se seznámit se svými kamarády i třídními učiteli. Nutno říci, že se tento záměr vydařil, počasí díky bohu Selušovi nám přálo, malebné prostředí v Nebákově nás přivítalo s otevřenou náručí. Děti se zásluhou vedoucí paní uč. Kateřině Kaškové opravdu nenudily, jedna hra následovala druhou, čekala je odměna za odměnou, aktivita za aktivitou.

Žáci i učitelé se vrátili spokojeni, unaveni, ale obohaceni o pěkné společné zážitky.

Hana Šnýdlová

Pěšina k Nebáku lesem se vine,
kočka po ní běží a vesele si přede.
V tom uvidí zajíce a lekne se ho velice,
až se z ní stane chlupatá opice.
Pak dostane odvahu a přestane se bát,
on je její přítel a i kamarád.
Přátelství je krásná věc,
pevná jako skála,
kdo si občas nevěří,
jistotu mu dává.
Spolu žijí vesele tam na Hrubé Skále,
a jestli nám neumřeli, tak tam žijí stále.

Zveme Vás na 5. ročník

ŠKOLNÍ VÁNOČNÍ AKADEMIE

Koná se 10.12. v 16:00 v kině

Účinkují žáci základní školy a
členové školních kroužků.

5. ročník -atletický pětiboj Mikroregionu Hrádecko-Chrastavsko

Hrádek nad Nisou, 10.9.2008

Mladší žákyně:

Kamila Mařanová	7.A
Karolína Vydrová	7.B
Ivona Rabatinová	7.B
Sandra Kobrová	7.C

Starší žákyně:

Michala Sýkorová	8.B
Andrea Jarchovska	9.B
Jana Klustová	9.B
Lucie Šimonová	9.B

Mladší žáci:

Aleš Caletka	7.B
Matěj Doležal	7.B
Daniel Doupovec	7.C
František Černý	7.C

Starší žáci:

Marek Makula	8.A
Tomáš Trdla	8.B
Jakub Holec	9.B
Lukáš Krága	9.B

Všechna čtyři družstva obsadila po výborném výkonu 2. místa ve svých kategoriích. Jakub Holec byl vyhlášen nejlepším starším žákem celého závodu.

Jiřina Suchá, učitelka TV

Na kolech do Jizerských hor

Dne 19. 9. 2008 se pět (Jana, Verča, Kuba, Standa, Vojta) nejdůležitějších z 9. B vydalo na cyklovýlet do Bílého Potoka pod Smrkem. Cesta dlouhá 26 km nám trvala dvě hodiny a vedla přes Novou Ves, Oldřichov v Hájích, Ferdinandov a Hejnice. Večer jsme si zpestřili opékáním buřtů a nočním pochodem k vodopádům. Ráno, když jsme se vzbudili, nás přivítalo nevlídné deštivé a chladné počasí. Naštěstí se nad námi slitovalo a před naším návratem přestalo pršet. Zpět jsme si trasu o 1,5 km prodloužili, a přesto jsme ji zvládli za necelé dvě hodiny. Celkově jsme za dva dny ujeli 53,5 km. Akorát nás mrzelo, že s námi nemohli jet marodi Denisa, Katka a Žaneta.

V. Povýšilová, T. Jerje

Zpráva číslo 5 o návštěvě Lidic a Prahy

Letos už popáté navštívili žáci 8. a 9. ročníků Lidice a hlavní město Prahu.

Ve čtvrtek 2. října 46 žáků pod vedením vyučujících V. Řehořka, E. Kaškové a J. Petřílkové odjelo v půl osmé z autobusového nádraží v Chrastavě a po více než dvouhodinové cestě dorazili do Lidic.

Moderní videoprojekce i stálá expozice zapůsobily na všechny žáky. Společná fotografie před lidickým památníkem na místě původní vesnice bude v naší škole připomínat návštěvu obce, jejíž tragický osud zná celý svět.

Před polednem odjeli žáci k Pražskému hradu. Těšili se, že uvidí hrobku českých králů v Chrámu sv. Víta a že z věže téhož chrámu se jim otevře krásné panorama Prahy. Čekalo je ovšem zklamání, neboť hrobka i věž byly z technických důvodů zavřeny. Prohlídka Prahy dále pokračovala přes Staré zámecké schody, nábřeží Vltavy a Karlův most na Staroměstské náměstí. Tam už se začali shromažďovat fanoušci fotbalového klubu Dynama Záhřeb. Naštěstí kolem 15. hodiny byli ještě klidní, ale o dvě hodiny později, jak ukázaly televizní záběry, tomu bylo jinak.

Dějepisnou exkurzi žáci ukončili v Chrámu Cyrila a Metoděje v Resslově ulici, v místě posledního boje československých parašutistů, kteří v roce 1942 spáchali atentát na zastupujícího říšského protektora R. Heydricha. Dokumentární film, fundovaný výklad vedoucí chrámu Mgr. Šuvarské a návštěva kobky nenechaly nikoho lhostejným.

Co říci na závěr? Každoroční zájezdy do Lidic a Prahy mají své opodstatnění. Škoda jen, že se rok od roku zvedá vstupné do mnohých objektů nejen pro dospělé, ale i pro školní mládež. Pokud chceme žáky seznamovat s naší minulostí, mělo by vstupné zůstat alespoň pro děti školou povinné spíše symbolické.

V. Řehořek

Zúčastnili jsme se akce DEN S POLICIÍ...

Hezký sluneční den s policií

3. 9. středa se na náměstí konal DEN S POLICIÍ. Byly tam různé atrakce pro děti např.: auto, do kterého jste si sedli a točili jste se v něm, zkouška první pomoci, ukázka zadržení pachatele, ošklivá, ale umělá tržná rána, třicet dřepů za odznak. Vystupovali zde pražské koně, hrála hudba. No prostě dvě prima hodiny jsme si užili u nás náměstí. Kelly Perebyjnisová 5.C

Zábavný den s policií

Den 3.9. Středa. Na náměstí se konal den s policií. Byly tam různé atrakce, např. zkouška první pomoci, ukázka zadržení pachatele, třicet dřepů za odznak, vystupovali koně apod. Ke všemu hrála příjemná hudba. Dvě prima hodiny nám přinesly spoustu zážitků.

Tereza Štěpařová 5.C

PRÁZDNINY KONČÍ, ŠKOLA ZAČÍNÁ

Prázdniny skončily, škola začala a hned první středu jsme celá škola prožili den s policií. Soutěžili jsme, poslouchali jsme hudbu od policie. Potom si nás rodiče odvedli a na celou událost krásně vzpomínáme.

Lucie Vostárková 5.C

Přesávky na "hoření" škole trochu jinak...

Přestávka tak trochu jinak

Každou velkou přestávku chodíme ven na čerstvý vzduch. Je to novinka jenom naší budovy ve Školní ulici. Na jiných školách v Chrastavě takovou příležitost nemají. Všichni jsme rádi, že jdeme ven, protože se proběhneme a zahrajeme si spoustu her.

Eliška Lhotáková 5.C

Přestávka

Od letošního září my žáci ze Školní ulice chodíme na velkou přestávku ven, abychom se nadechli čerstvého vzduchu. Můžeme si tam hrát i nasvačit. Moc se nám to líbí.

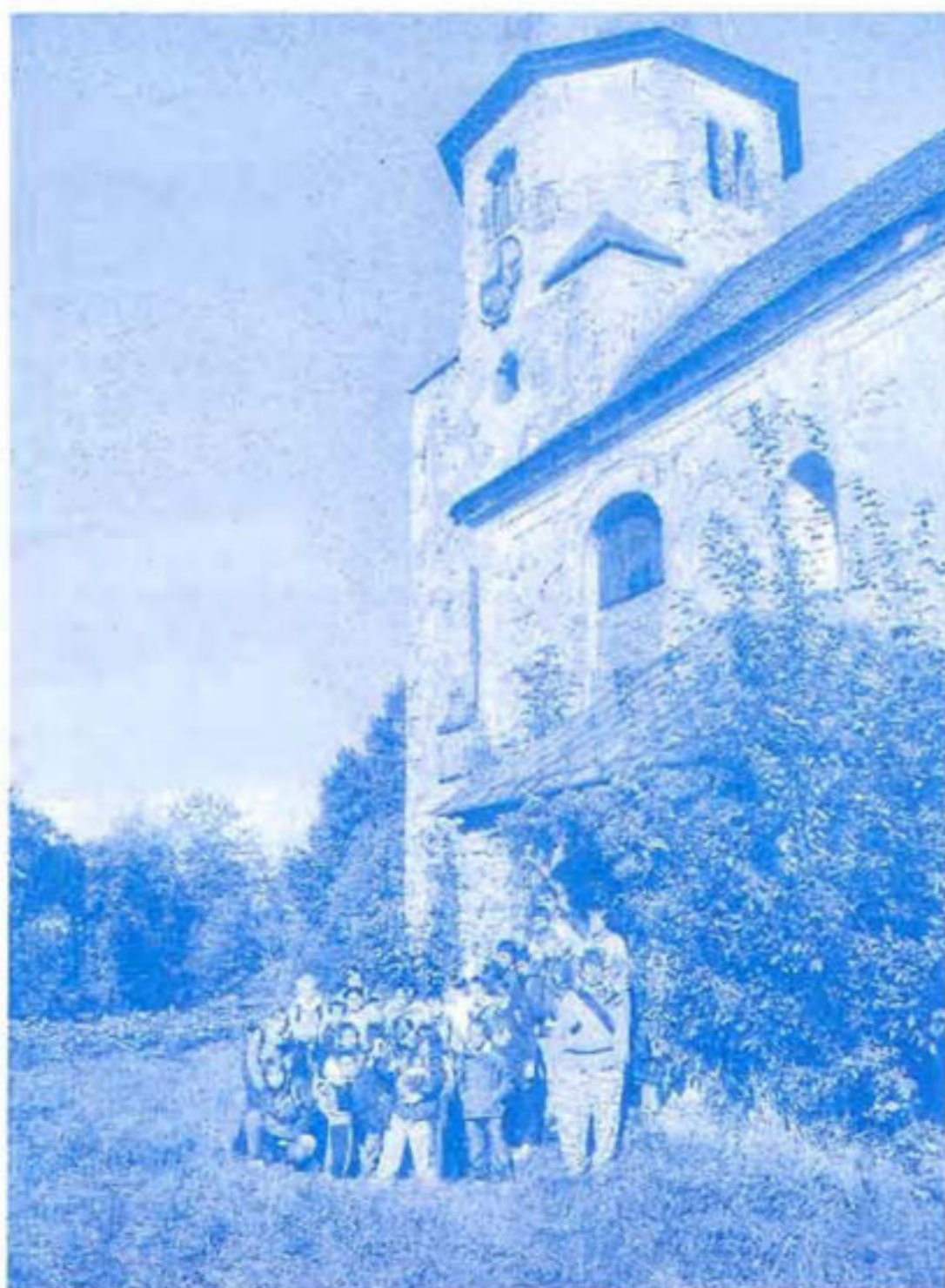
Veronika Bílková 5.C

VELKÁ PŘESTÁVKA VE ŠKOLNÍ ULICI

Děti ve škole ve Školní ulici chodí ven na každou velkou přestávku. Je to dobře, protože se nám pak lépe učí. Bereme si s sebou svačiny. Je dobře se nadýchat čerstvého vzduchu. Ale v šatnách jsou někteří žáci neukáznění, a proto jsou tam velké tlačenice.

Eva Zaplatílková 5.C

Speciální třídy v kostele Navštívení Panny Marie ve Vítkově

Dne 26. 9. 2008 jsme si ve speciálních třídách v rámci výuky naplánovali výlet do kostela ve Vítkově. Po zdolání 5,5 km jsme dorazili k budově staré školy, zde se též nacházel cíl naší cesty.

Po prohlídce kostela z vnějšku a načerpání základních informací o historii, nedávné minulosti a současnosti, čekalo děti milé překvapení. Díky panu Kačánimu, který má kostel pod svou kontrolou, si naše děti mohly prohlédnout kostel i uvnitř. Někteří byli překvapeni, jak krásnou má akustiku. Mnoho z nás si posteskl, že na opravu této památky nejsou peníze a kostel chátrá. Stojí za zmínku informace, že v průběhu roku probíhají v kostele umělecké a společenské akce, které je možno navštívit.

Všechny výlet zaujal, cesta zpět nás již nezaskočila. Poděkování patří správci p. Kačánimu za umožnění vstupu do kostela.

K.Řehák

Den netradičních her

Dne 16.10. 2008 bylo pro speciální třídy připraveno školní dopoledne netradičních her. Pro děti začal den ve škole, kde byly seznámeny s průběhem dopoledne. Potom jsme vyšli směrem Ovčí vrch. Po opuštění obytné části Chrastavy začali žáci plnit první úkoly. Celé dopoledne jsme se snažili, aby se děti bavily a zahrály si hry, které ještě neznaly.

Lze těžko vybrat, která hra se dětem nejvíc líbila, ale zřejmě to byla soutěž, kdy dvě družstva tvořila z dobrovolníka ve družstvu "mumii" o Všichni se zapojili a výsledkem byly dva krásné výtvořky.

Z reakcí dětí den splnil naše očekávání. Všichni byli příjemně unaveni z netradičně prožitého dopoledne.

K. Řehák

Sportovní den speciálních tříd

Ve středu 10.9.2008 se všechny děti ze speciálních tříd zúčastnily sportovních her, které probíhaly na hřišti VÚDM. Celé dopoledne se soutěžilo v různých sportovních disciplínách - hod granátem, skok do dálky, běh na 50, 60 m a vytrvalostní běh.

Po splnění sportovních disciplín byly děti pozvány na návštěvu do VÚDM, kde si měly možnost celé zařízení prohlédnout. Určitě k dokonalé atmosféře sportovního dopoledne přispělo i pěkné počasí, které nás po celou dobu provázelo. Děti si za svoje výkony a snahu zaslouží velkou pochvalu. Nejlepší sportovci byli oceněni diplomem.

Nejlepší sportovci:

Mladší dívky - Vendulka Pilnáčková, Maruška Demeterová

Mladší chlapci - Bohouš Pražák, Milan Tomáš, Patrik Pražák

Starší dívky - Lenka Vojkůvková, Tereza Polláková

Starší chlapci - Pavel Šindelář, Ivan Badi, Pavel Grundza

Jak pracovat s radostí

Chlapci speciálních tříd v rámci pracovních činností si měli možnost vyzkoušet pořádnou práci. A obstáli! Cílem bylo přemístění pružinových houpaček z Bezručovy ulice /bývalá školní družina/ do staronových prostor Revoluční ulice a zároveň provedení několika úprav ku prospěchu naší školní družiny.

Chlapce nelze než pochválit, s jakou energií se zhostili všech pracovních úkolů. Práce, které si vyzkoušeli, jim zároveň mohou usnadnit rozhodování, kam dál a jaký učební obor si zvolit po skončení povinné školní docházky.

Průběh prací nejlépe vystihne pár fotografií.

K. Řehák

Návštěva z Eichstättu aneb Díl první

Návštěva z Eichstättu aneb Díl první

Ručičky hodin na chrastavské radnici právě ukázaly sedmou hodinu a před školou stojí hlouček dětí. Nebylo by na tom nic divného, pokud by se nejednalo o večer. Je pondělí 13. října a všichni s napětím očekávají příjezd německého autobusu. V hlavách se všem nejspíše honí následující otázky. Jací budou? Jak se domluvíme? Co vše s nimi zažijí? A už je to tady! Úsměvy se postupně ztrácejí a začíná převládat strach z neznáma. Za chvíli si každý odvádí svého nového kamaráda domů.

Během úterní dopolední výuky si všichni čeští žáci vyměňují první dojmy, zatímco přátelé z Eichstättu odjíždějí na prohlídku frýdlantského zámku. Odpoledne už je opět v režii společných aktivit. Jazykově smíšené skupinky vyrážejí s mapou a otázkami do chrastavských ulic. Během orientační hry se tak musí všichni poprat nejen s mapou, ale i se vzájemnou komunikací. V cíli "orientáku" si každý ještě opeče výborné klobásy a náladu nikomu nezkaží ani občasné přehánky.

Středeční dopoledne naši žáci opět usedají do lavic a na žáky z Eichstättu čeká prohlídka města Chrastavy a naší školy. Vědomosti načerpané během dopoledne úplně zaplnily mozkové kapacity, a tak je potřeba se trochu vyřádit. Autobus nás odváží do libereckého centra Babylon.

Zábava se rozjíždí plným proudem a každý si tu najde své. Avšak pomalu. První kroky míří do IQ parku. O učení hrou už mluvil Komenský a my si to konečně můžeme vyzkoušet na vlastní kůži.

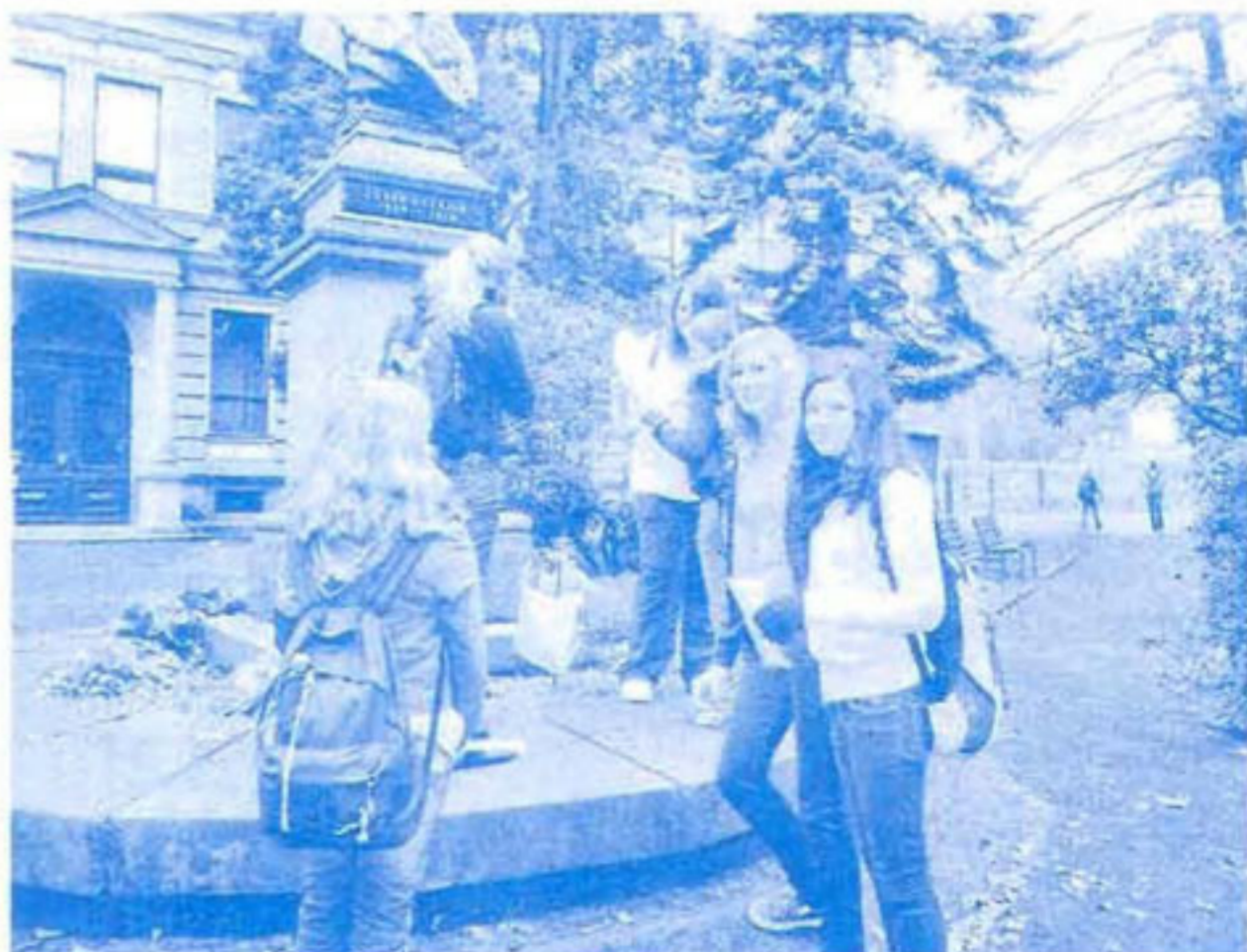
Během hodiny nikoho ani nenapadne, že je obklopen fyzikou a jinými přírodními vědami. Další zastávkou je Lunapark. Autíčka, trampolíny, rozzuřený býk a mnoho jiných atrakcí vykouzlí úsměv na tváři každého z nás. No a na závěr? Co jiného než Aquapark. Největší úspěch samozřejmě sklízí tobogány.

Škola volá i ve čtvrtek, takže se opět dělíme. Německý autobus odjíždí do liberecké ZOO, ale po obědě do něj nasedáme zase všichni. Tentokrát míříme na Ještěd. Hurá, lanovka! Najednou se však rodí nápad vyrazit vzhůru pěšky. Šest odvážlivců v čele s německým učitelem se vzdává své jízdy a vydává se po svých. Za chvíli je povzbuzujeme z lanovky. I přes prudký kopec, vítr a déšť to zvládají. Nahoře je čeká velký potlesk. Mezitím se počasí rapidně zhoršuje. Chvilími se déšť mění v sních, a tak cesta na Výprež je opravdovým dobrodružstvím. Během zpáteční jízdy přes Kryštofovo Údolí nezapomeneme ještě zastavit u orloje, ale tím už společné aktivity dnešního dne opravdu končí.

Poslední program před odjezdem si každý volí sám.

V pátek ráno opět postává před školou hlouček dětí. Mobily se zaplňují novými telefonními čísly, cvakají fotoaparáty a loučení nemá konce. Bohužel končí i náš náročný, ale nádherný týden, během něž jsme se snažili překonat strach z něčeho nového i jazykovou bariéru. O jednom jsme se ale přesvědčili všichni: "Stále je se co učit." S odhodláním zlepšit své jazykové dovednosti máváme odjíždějícím kamarádům, a uzavíráme tím první díl naší zahraniční výměny. Ten druhý si totiž přečteme až na jaře roku 2009, kdy společně vyrazíme do Eichstättu.

(I. Lejsková, K. Kašková)

První "výjezd'ák" 4.A

V pondělí 29. září 2008 jsme poprvé vyjeli na společný třídní výlet. Navštívili jsme již podruhé dětský areál na „Smeťáku“ v Liberci, kde se nám moc líbí.

Z 29 dětí nás vyjelo 28, to nás bylo!!! Vlákem se nám cestuje příjemně, nikomu nepřekážíme a všichni se v pohodě vejdem.

Z libereckého nádraží je to 20 min pěší chůze a jsme tam.

Vyřídili jsme se, zaskákali si, zahráli fotbal, bylo nám fajn a těšíme se zase na příští akci.

J. Řeháková

Naše literární pokusy

DRAK

Seděla jsem na břehu rozbouřeného moře. Náhle vlna vyvrhla otlučenou láhev. Něco v ní je. Se zvědavostí ji rychle otvírám. Co to je? Papír v ní je lehce zkrabacený a vlhký. Po krátkém zkoumání jeho povrchu jsem si všimla i lehce barevného obsahu. Vzala jsem ho do rukou a s nadšením prohlížela. Byl to obrázek. Malován s tolika detaily, jako by byl vyfocen. Z jeho lesklých okrajů vyčnívaly pařáty. Šklebil se na mě chřtán šupinatého draka. Zuřivě si mě prohlížel. Někdy se mi zdálo, jako by se papír hnul a drak se snažil vymanit z jeho objetí. Začal se mi pod polštářky prstů lehce třást. Drak se pomalu zhmotňoval a hledal si cestu jak ze svého vězení ven. Jeho oči mě pohledem spalovaly jako dva žhavé uhlíky. Při snaze dostat se vně papíru, sevřel mou ruku s takovou silou, že jsem si chvílemi myslela, že ji rozdrtí. V ten okamžik mi po ní začaly téct krůpěje krve a já pomyslela na nejhorší. Divoce zařval. Jeho tělo už bylo z poloviny venku z toho prokletého papíru. Do očí mi vhrkly slzy. Vzpomínky na letní dny, které jsem trávila malováním obrázků na útesu moře, mi dodávaly chybějící sílu. A náhle byly pryč. Zapomněla jsem. Propadly se a hůře se na ně vzpomíná.

Probudila jsem se ze zlého snu. Stále jsem jen mžourala očima z jednoho místa na druhé a rozeznávala obrysy okolního světa. Obrysy své ruky, svých nohou, vzdálených útesů. A on tam stál. Díval se na mě a já už si dokázala vzpomenout. Vítr odvál prázdný papír, z něhož se vyklubala hrozivá nestvůra, která teď měřila méně než metr. Zlehka odkryl své pysky a ve sluneční záři zapadajícího slunce se zablyskly zoubky, malé jako jehličky. Jako by se usmál. A pak... Náhle zmizel.

A znovu se probouzím. Jsem stále ve snu, nebo už jen v prosté realitě? Ptám se sama sebe. Rozhlížím se. Postel. Skříň. Velké okno a v rohu místnosti malý kreslený obrázek šupinatého draka.

N. Marečková, 9.C

Jednoslabičné krátké příběhy inspirované pane Werichem

Kůň a já podle K. Matoušové a V. Hajslové ze 7.B:

Můj kůň je rád se mnou. Mám ho rád. Moc rád jí. Kůň jde ven. Hop, skok, dál a dál. Pak stál a zas v běh se dal. Jdu dál za ním. Hle, kůň stál a pil. Sám šel ke mně a byl se mnou. Je to jen a jen můj Max.

Můj pes podle M. Matouškové, L. Bartáčkové ze 7.B:

Pes šel ven. On ví, kam jít. Jdu s ním. Šel pro kost. Dál a dál. Co to? Pes štěk, dech, zmlk. Kost je v něm. Ach jo, řek jsem. Sám jdu dál. Bez psa...

Chlap a rum podle Z. Čupkové a N. Marečkové:

Žil byl chlap a ten pil, přec žil. Hned tam a zas zpět, ten chlap, co byl a je sám i teď. A tak šel, až spad. Zmoh se vstát a jít dál. Zas jen pil. Rum, lok, rum, lok... a šlo to ven. Zas vstal, vzal rum a pil a pil ten chlap, co byl sám. Um pít a žít - to' cíl. Tak byl zas sám. Tu tam kdos stál. Byl to pes a ten pes chtěl pít ten rum, co chlap měl. Raf, raf. Šel tam, co stál ten pán, co byl sám, a vzal mu rum, jenž pán měl. Teď pán byl zas sám a rum, co byl, byl pryč. A tak si pán sed a jek: "Jsem zas sám, on zdrh ten pes, rum též." A tak zdech.

Na jedné lodi spolu, plaveme spolu a nebrouzdáme přitom na molu.

Koho to napadlo, tohle lákadlo? Bazén, jedině bazén nám splnil přání, kdy znenadání zrodil vše, v kamarádstvím nazvat lze. Radost, úsměv, dětský smích zněl od prvňáčků i speciálních tříd.

Mgr. Marcela Haganová, asistentka pedagoga Gabriela Balážová

Flaška a divný znak

Seděla jsem na břehu rozbouřeného moře, kapičky vody mi vlhčily vlasy a hukot vln narážejících na útes mi rval uši. Náhle mi málem do obličeje vletěla flaška, jen v poslední chvíli jsem ji zachytila. Byla mokrá a studená a já měla už z toho vysedávání zkrchlé prsty. Chvilku jsem zápasila s tím, aby mi ji moře nevzalo. Když už jsem ji měla pevně v rukou, zvědavě jsem se na ni zadívala. Zelené sklo bylo hodně obroušené, a přeci jen šlo ještě pořád dobře vidět, že tam něco je. Vytáhla jsem nožík po matce a nedočkavě se prala s korkovou zátkou. Povolila. Prsty jsem opatrně vyndala jakýsi pergament. Musel už v láhvi být dlouho. Jeho rohy byly potrhané a papír byl už žluto-hnědý. Na pergamentu byly jakési černé čáry a klikyháky. Jak jsem po nich jezdila očima, všimla jsem si jednoho - už jsem ho musela někde vidět, ale kde?

„Jídlo, pojď hned domů,“ kdosi zakřičel.

„Nojo furt, a nehraj si - na-ro-di-če!!“ hulákala jsem v odpověď a vítr mi ji bral od úst. S papírem jedné a flaškou v druhé ruce jsem vyrazila k domovu.

Těch 200 metrů mi v hlavě pořád vířil ten znak. Jakoby nekonečná spirála....! A tu jsem si vzpomněla!!

Z. Čupková, 9.C

Druhý "výježd'ák" 4.A

„Ve středu 15. 10. jsme jeli do Prahy... viděli jsme Orloj, suvenýry měli předražené.“

Kristýnka Stašková

„Moc se mi líbil autobus Student Agency, nabízeli nám horkou čokoládu, čaj a ještě sluchátka. Moc se mi líbily MP3. V tom autobuse byli vybaveni, v Praze se mi líbilo.“

Nikolka Fedorková

„Když jsme přijeli do Prahy, všichni jsme koukali, protože to byla nádhera.“

Davča Lébl

„Z Černého Mostu jsme jeli metrem na Národní třídu, viděli jsme Karlův most, Prašnou bránu, Orloj, chrám svatého Víta, Národní divadlo, Pražský hrad a hradní stráž.“

Káťa Svobodová

„Líbilo se mi metro. Nikdy jsem nevěděla, jak hezky vypadá podzemí, byla tam velká zima, jeli jsme 10 zastávek. A taky by doma pan prezident. Poznali jsme to, protože tam visela standarta.“

Deniska Fedorková

„Prezident byl na hradu, to se často nevidí.“

Markétka Peřinová

„Všude kolem nás jezdily moderní kočáry tažené koňmi. Když se někdo chtěl svést, musel slušně zaplatit.“

Lucinka Klustová

„A prožili jsme toho moc, na to by nestačil jeden papír.“

Míša Grusmanová

„Jsem ráda, že žiju v ČR, protože bych ani takovou nádheru nemohla vidět.“

Veronika Tichá

„Bylo nám tam dobře.“

Jiřík Jelínek

Regionální kolo ve stolním tenisu

Dne 5.11.2008 se konalo regionální kolo stolního tenisu v Praktické a speciální škole Orlí v Liberci. Po výběru žáků a krátkém dvoudenním tréninku jsme odjžděli s heslem „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se!“. Soutěžilo se ve třech věkových kategoriích. Nejvíce obsazena byla kategorie starších chlapců. Všichni překvapili svou bojovností. Zajímavost se stala v nejstarší kategorii, kde vzhledem k malému zastoupení jsme obsadili první i druhé místo.

Mladší chlapci:

4. místo Pražák Bohuslav
7. místo Bára Dominik

Starší chlapci:

10. místo Grundza Pavel
14. místo Závúrka Lukáš

Muži:

1. místo Šindelář Pavel
2. místo Hána Kamil

Rozhovor s Arakmidem - 5. ročník ZŠ Chrastava

V jedné z hodin českého jazyka jsme si s dětmi četli příběh o odvážném novináři, který dělal rozhovor se Sluncem. Protože byl příběh velice vtipný a děti zaujal, zkusila jsem si s dětmi udělat také nějaký rozhovor. A to se známou osobností nebo bytostí. Děti pracovaly ve dvojicích a jejich práce mne opravdu nadchla... Ráda bych Vás seznámila s prací, která snad i díky dokonalému přednesu získala dokonce potlesk ostatních... snad se Vám bude líbit tak jako nám...

Rozhovor

Novinář Šmudla: Jakub Jína - V.B

Arakmid (brouk z filmu Hvězdná pěchota): Daniel Myslikovjan - V.B

Šmudla: Dobrý den, já jsem Šmudla a jak se jmenujete Vy?

Arakmid: Já se jmenuji Arakmid.

Šmudla: Jak se Vám líbí na naší Zemi a jakpak Vám chutnají naši vojáci, pane Arakmide?

Arakmid: Líbí se mi tady a vojáci mi chutnají výborně, ale až na tajný vojáky, protože mají moc hubenou postavu a také hodně mrňavou.

Šmudla: Jak dlouho tu jste a jak dlouho tu budete? Kdy se hodláte stáhnout, nebo ovládnout celý svět? (např. Rusko či jiné státy)

Arakmid: Jsem tady teprve jedno století. Uvažoval jsem, že tu zůstanu ještě pět století – plus minus – a ovládnout Zemi jsem chtěl, až Amerika postaví radar tady v Čechách, abych měl nějakou základnu.

Šmudla: Ještě jsem se chtěl zeptat, kde bydlíte? Na stromě, v podzemí nebo u matky? A také kde berete tu energii do boje?

Arakmid: Bydlím v Arakmidské karanténě zóně daleko od Země, asi čtyři miliardy světelných let. S maminkou už nebydlím, odstěhoval jsem se, když mi bylo dvacet miliónů let. Teď je mi třicet dva miliónů let, takže z toho vyplývá, že už s ní nebydlím nějaký ten pátek. K té síle, každý týden chodím do fitnesscentra, takže mám síly dost.

Šmudla: A s kým to vlastně bojujete?

Arakmid: Bojuji s hvězdnou pěchotou, dokonce byl natočen film, jak nás masakrují – chtěli nás tím znemožnit.

Šmudla: Aha. Děkuji za rozhovor pane Arakmide

Arakmid: Není zač, čau.

Monika Jeníčková

Výsledky soutěže v aerobiku "Chrastavská beruška"

V sobotu 25. října 2008 proběhla ve sportovní hale TJ Spartak Chrastava soutěž v aerobiku „Chrastavská Beruška – III.ročník.“ Soutěže se zúčastnilo 130 dětí, které přijely z Hejnic, Děčína, Jičína, Mladé Boleslavi, Hrádku nad Nisou, Liberce a Chrastavy.

Ve všech třech kategoriích proběhlo základní kolo a finále. V 0. kategorii si nejmenší děti zacvičily s lektorkou Radkou Chmelovou na písničky z pohádek. Všechny děti dostaly malý dárek a miss sympatie se stala Tereza Hynková z Chrastavy.

Jako každý rok, i letos, to neměla porota vůbec jednoduché. Hlavní rozhodčí Nadě Faltusové z Hrádku n. Nisou pomáhaly při rozhodování Drahomíra Kocourková z Jičína, Kateřina Procházková z Hrádku n. Nisou, Jiřina Suchá a Marie Hájková z Chrastavy.

Po celou dobu soutěže jsme se všichni mohli občerstvit u Kristýny Bednářové

a Michaely Lhotákové, kterým patří velké poděkování. A jako každý rok, ani letos, by se celá soutěž neobešla bez p. **Luboše Komárka**, který nám dělal zvukaře, protože cvičení bez hudby – to by nebylo to pravé. O hladký průběh celé soutěže se postaraly organizátorky Renata Hradcová, Eva Brožková, Ilona Kohlíková, Kateřina Kohlíková, Kateřina Caletková.

Velký dík patří našim sponzorům, bez kterých by soutěž nemohla proběhnout: **Městu Chrastava (grant), p. Janu Adámkovi – ADMAL, p. Evě Kašpárkové – Kasperl s. r. o., firmě VELO a SPORT Chrastava, firmě WINNER Chrastava, manželům Štěpařovým a výrobně lahúdek NIKA.**

Výsledky:

0. kategorie – aerobik hrou: lektorka Radka Chmelová (Děčín)
Miss sympatie – Tereza Hynková (Chrastava)

I. kategorie – lektorka Lucie Nováková (Mladá Boleslav)

Finále:

Grubrová Tereza, Havelková Dominika, Jurisová Markéta, Neufusová Karolína, Saganová Klára, Schejbalová Tereza (Fit studio Děčín Jitka Jirušová), Svobodová Kateřina, Hradcová Martina, Čermáková Hana, Štěpařová Tereza, Válková Lucie, Halešová Andrea, Lhotáková Eliška (ZŠ Chrastava – oddíl Beruška), Kovandová Klára (Fit aerobik Jičín – Drahomíra Kocourková), Barthelová Petra, Koucká Klára, Tomanová Magdalena, Brožková Adéla, Čermáková Kateřina (MW Gymnastická škola Mladá Boleslav), Kellnerová Radka (ZŠ Hejnice)

Pořadí:

1.místo – Bartheová Petra (Gymnastická škola Mladá Boleslav – Martina Wudyová)

2. místo – Tomanová Magdalena (Gymnastická škola Mladá Boleslav – Martina Wudyová)
3. místo - Grubrová Tereza (Fit studio Děčín – Jitka Jirušová)
4. místo – Neufusová Karolína (Fit studio Děčín – Jitka Jirušová)
5. místo – Kovandová Klára (Fit studio Jičín – Drahomíra Kocourková)
6. místo – Havelková Dominika (Fit studio Děčín – Jitka Jirušová)

II. kategorie – lektorka Jana Jarošová (Hrádek nad Nisou)

Finále:

Mikulová Michaela, Pavlíčková Karolína, Soukupová Adéla, Stružinská Nikola, Švihnosová Kristýna, Ulbrichtová Linda, Landová Šárka, Bozseníková Markéta, Horáková Karolína (Fit studio Děčín – Jitka Jirušová), Kobr Kryštof, Návesníková Michaela (ZŠ Hejnice), Gumuláková Tereza, Hajslová Veronika (ZŠ Chrastava – oddíl Beruška), Svobodová Žaneta, Jarolímková Hana, Novotná Tereza (Fit studio Jičín – Drahomíra Kocourková), Kolmanová Anna, Černá Klára, Altmanová Kateřina, Koucká Klára, Bartehelová Petra (Gymnastická škola Mladá Boleslav – Martina Wudyová)

Pořadí:

1. místo – Kolmanová Anna (Gymnastická škola Mladá Boleslav – Martina Wudyová)
2. místo – Novotná Tereza (Fit studio Jičín – Drahomíra Kocourková)
3. místo – Altmanová Kateřina (Gymnastická škola Mladá Boleslav – Martina Wudyová)
4. místo – Černá Klára (Gymnastická škola Mladá Boleslav – Martina Wudyová)
5. místo – Svobodová Žaneta (Fit studio Jičín – Drahomíra Kocourková)
6. místo – Mikulová Michaela (Fit studio Děčín – Jitka Jirušová)

III., IV. kategorie – lektorka Miša Krešlová (Liberec)

Finále:

Blimelová Dominika, Slavíková Julie (Fit studio Děčín – Jitka Jirušová), Kellnerová Lenka, Kopecká Karolína, Svratecká Šárka, Šomjaková Markéta (Hejnice), Kopecká Pavlína, Kolářová Andrea, Myslivcová Martina (Sport aerobik Liberec), Svobodová Andrea, Mošnová Šárka, Novotná Barbora (Fit studio Jičín – Drahomíra Kocourková), Kolmanová Anna, Černá Klára, Altmanová Kateřina (Gymnastická škola Mladá Boleslav – Martina Wudyová)

Pořadí:

1. místo – Myslivcová Martina (Sport aerobik Liberec)
2. místo - Svobodová Andrea (Fit studio Jičín – Drahomíra Kocourková)
3. místo – Mošnová Šárka (Fit studio Jičín – Drahomíra Kocourková)
4. místo – Kopecká Pavlína (Sport aerobik Liberec)
5. místo – Kolmanová Anna (Gymnastická škola Mladá Boleslav – Martina Wudyová)
6. místo – Kolářová Andrea (Sport aerobik Liberec)

IV. kategorie – lektorka Miša Krešlová

1. místo – Slavíková Julie (Fit studio Děčín – Jitka Jirušová)

Marie Hájková, pořadatelka soutěže

Ubytovna v Nádražní ulici - "Kovák"

Jmenuji se Gabriela Balážová a pracuji jako asistentka v místní základní škole. Společně s učiteli se podílím na výchově a vzdělávání našich dětí. Mou náplní práce je i docházení do rodin, tedy i do „Kováku“. Rodiny, které bydlí na této ubytovně, jsou většinou přistěhovalci z jiných měst, jako je např. Děčín, Česká Lípa, Teplice. Proč se přistěhovali? Domnívám se, že neměli dostatek finančních prostředků na placení nájmu, dalším důvodem by mohla být ztráta zaměstnání, řešení osobních problémů.

V této ubytovně se obyvatelé navzájem znají a některé rodiny si pomáhají. Žijí v bytech, které se skládají z jedné místnosti plus malá předsíňka. Ti zručnější si z malé předsíňky vytvořili praktickou kuchyň. Udržují svůj byt v pořádku, snaží se najít si práci, někteří měli štěstí a mají zaměstnání. Posílají své děti do škol, protože si uvědomují hodnotu vzdělání pro budoucí život.

Na druhé straně v „Kováku“ najdeme i takové rodiny, které žijí pouze z dávek, o zaměstnání nestojí. Příčinou může být nedostatečné vzdělání, diskriminace, ale i nechuť svou situaci řešit. Děti žijí bez pravidelného režimu, chodí spát, kdy chtějí, a dělají si, co chtějí. Poměrně volná, nedirektivní výchova, dostatek, až nadbytek volného času spojeného s minimálními povinnostmi vede k tomu, že se dítě nenaučí respektovat běžné normy společnosti. Pevný rytmus, požadavky na výchovu a vzdělání kladené ve škole představují pro tyto děti značnou zátěž. Narážím na lhostejnost dětí, zlobu, agresivitu, lenost, nechuť pracovat, získat vše a nic nedat. Zaměřím-li se však na jednotlivé děti a sleduji jejich podmínky v rodině, uvědomuji si, že vyrůstají někdy i bez lásky, v neúplných rodinách, kde cigarety, alkohol patří neodmyslitelně k životu jako chléb a voda. Jak změnit výchovu, styl života, hodnotový žebříček v těchto rodinách? Jak ven z uzavřeného kruhu?

Všichni si přinášíme dědictví, jsme ovlivněni výchovou našich rodičů a podle toho sami vychováváme. Snad výchova ve škole, práce učitelů a nás asistentů v základním či speciálním školství pomůže těmto dětem lépe se začlenit do společnosti, pochopit a dodržovat její normy.

Nechtěj být člověkem, který je úspěšný, ale člověkem, který za něco stojí.

(A. Einstein)

Liberecká školní liga v miniházené

Ve čtvrtek 13. 11. 2008 se naši vybraní žáci z 2. - 5. tříd účastnili liberecké školní ligy miniházené, která se konala v tomto školním roce již podruhé. Tak jako minulý rok, i tento turnaj, proběhl na půdě ZŠ Dobiášova v Liberci. Na hřišti jsme se střetli s libereckými základními školami Broumovská, Barvířská, Na Perštýně a s domácí ZŠ Dobiášova. Mladší žáci (2. - 3. třída) se umístili na 4. místě, starší žáci (4.-5. třída) na místě pátém. I když naše umístění nepatří k medailovým, odvedli jsme oproti minulému turnaji krásný výkon – zlepšili jsme se a stali jsme se rovnocenným soupeřem pro ostatní. Bohužel výhry nám vždy utekly o rozdíl jednoho či dvou gólů. Důležité je, že nás hra baví a že se již teď těšíme na další turnaj.

Hráči 2. - 3. třída: Lukáš Ďuriš, Dominik Ďuriš, František Slezák, Jakub Hurta, Mikuláš Zaplatílek, Jan Pollák

Hráči 4. - 5. třída: Jiří Říha, Patrik Kroka, Jan Kudláček, Dominik Wolf, Pavel Bouška, Vojta Šorm, Dominik Sívek

Petra Chotěborová

Regionální přebor v košíkové

Dne 11. 11. 2008 se uskutečnil turnaj v košíkové pro Praktické školy v hale SOŠ Jablonecká. Do turnaje se přihlásilo šest družstev chlapců a tři družstva děvčat. Celý turnaj byl pod záštitou ČSMPS Handisport a organizační zajištění měla Praktická škola Orlí.

Turnaj probíhal dramaticky především v kategorii chlapců. Po rozlosování a zápasech ve skupinách jsme se ve finále utkali (jako loni) se školou z Jablonce. V loňském roce jsme skončili druhí. Finále mělo dramatický průběh, po odehraném zápasu byl stav nerozhodný, došlo k prodloužení, ve kterém nepadl žádný koš. Došlo až na trestné hody, rozhodnutí padlo!!! JSME PRVNÍ!!!

Děvčata obsadila třetí místo a byla ráda, že si vyzkoušela účast v turnaji.

Turnaj byl doplněn soutěží o nejlepšího střelce. V každém družstvu byl vyhodnocen nejlepší hráč mužstva. Za naše chlapce byl vyhlášen Ivan Badi a za děvčata Lenka Vojkúvková.

K. Řehák

DRAKYÁDA

Díky letošnímu podzimnímu počasí jsme se až na druhý pokus vydali na Ovčí horu. Třicet nadšených dětí z prvních a druhých tříd si společně s rodiči a třídními učitelkami užilo báječné odpoledne plné her a zábavy. Sladkou tečkou kromě čokolády byla i radost z létajících draků.

Školní akce se zdařila také díky velké účasti a iniciativě rodičů, za což jim děkujeme!

Oslavy Halloweena ve III.A

